

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

จังหวัดปัตตานี เป็นจังหวัดที่ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามและใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน จึงเป็นเหตุให้เยาวชนที่อยู่ในวัยศึกษาที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่ มีจำนวนค่อนข้างสูง ทำให้การเรียนและการใช้ภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาที่สอง ต้องประสบกับปัญหาหลายประการ และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับประถมศึกษาโดยรวมต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดจากข้อมูลดังกล่าว ทำให้สงสัยว่าภาษาแม่ น่าจะส่งผลต่อการเรียนภาษาที่สอง โดยเฉพาะในด้านการอ่าน เนื่องจากโครงสร้างทางภาษา เช่น หน่วยเสียง พยางค์ คำ และประโยค ระหว่างภาษามลายูถิ่นกับภาษาไทยแตกต่างกันมาก จึงทำให้การอ่านภาษาไทยของนักเรียน ที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่ มีความยากและค่อนข้างช้า ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและรู้ถึงปัญหาการอ่านคำไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษาแม่ต่างกัน โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อรู้ว่า ระหว่างคำประสมสระเดียวกับคำประสมสระประสม คำชนิดใดที่เรียนยากกว่ากัน
2. เพื่อรู้ว่า ระหว่างคำไม่มีตัวสะกด กับคำมีตัวสะกด คำชนิดใดที่เรียนยากกว่ากัน
3. เพื่อรู้ว่า ระหว่างนักเรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ กับนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่ นักเรียนประเภทใดจะเรียนรู้การอ่านคำได้เร็วกว่ากัน
4. เพื่อรู้ว่า จะมีกริยารวมระหว่างภาษาแม่ คำประสมสระ และการมีตัวสะกดด้วยหรือไม่
5. เพื่อรู้ถึงผลพลอยได้จากการทดลองที่นอกเหนือจากการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ถ้าให้นักเรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ และนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่ เรียนรู้การอ่านคำประสมสระเดี่ยว และคำประสมสระประสมแล้ว การอ่านคำประสมสระเดี่ยว จะใช้จำนวนครั้งการเรียนรู้น้อยกว่าคำประสมสระประสม
2. ถ้าให้นักเรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ และนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่ เรียนรู้การอ่านคำไม่มีตัวสะกด และคำมีตัวสะกดแล้ว การอ่านคำไม่มีตัวสะกด จะใช้จำนวนครั้งการเรียนรู้น้อยกว่าคำมีตัวสะกด
3. ถ้าให้นักเรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ และนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่ เรียนรู้การอ่านคำประสมสระ และคำมีตัวสะกดแล้ว นักเรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ จะใช้จำนวนครั้งการเรียนรู้น้อยกว่า นักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่
4. จะมีปฏิกริยารวมระหว่างภาษาแม่ คำประสมสระ และ การมีตัวสะกด

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ปีการศึกษา 2528 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดปัตตานี จำนวน 72 คน จาก 6 โรงเรียน ซึ่งแยกเป็นนักเรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ จำนวน 36 คน และนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่ จำนวน 36 คน โดยสุ่มมาโรงเรียนละ 12 คน เป็นนักเรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ 6 คน และนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่น 6 คน

แบบแผนการทดลอง

ออกแบบการทดลองแบบแฟคตอเรียล $2 \times 2 \times 2$ (ภาษาแม่ \times คำประสมสระ \times การมีตัวสะกด) โดยวัดซ้ำที่ระดับสองตัวแปรหลัง (Winer 1971 : 539)

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. ภาพสไลด์คำจำนวน 28 คำ จัดทำเป็นภาพสไลด์ 2 ชนิด คือ สไลด์ภาพ - คำ 28 ภาพ และสไลด์คำ 28 ภาพ
2. เครื่องฉายสไลด์ 1 เครื่อง
3. เทปบันทึกเสียง 1 เครื่อง
4. นาฬิกาจับเวลา 1 เรือน
5. แบบบันทึกคะแนน

การดำเนินการทดลอง

ดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นดังนี้

1. เตรียมเครื่องมือการทดลอง ซึ่งประกอบด้วยสไลด์ภาพ - คำ 28 ภาพ และสไลด์คำ 28 ภาพ เครื่องฉายสไลด์ เทปบันทึกเสียง นาฬิกาจับเวลา และแบบบันทึกคะแนน
2. เตรียมห้องทดลอง ใช้ห้องเรียนของโรงเรียนแต่ละโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นห้องที่ไม่มีกรอบจากภายนอก
3. เตรียมนักเรียนที่จะเข้ารับการทดลอง โดยให้นักเรียนแต่ละโรงเรียนเข้ารับการทดลองตามลำดับที่ของการสุ่ม ดังที่จัดไว้ในตาราง 6
4. อธิบายวิธีเรียนแบบเรียน - สอบ (Study-Test Method) ให้นักเรียนเข้าใจ
5. ขั้นตอนทดลอง นักเรียนแต่ละคน จะต้องเรียนสไลด์คำ 4 ชุด คือ คำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด คำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว มีตัวสะกด คำที่ประสมด้วยสระประสมไม่มีตัวสะกด และคำที่ประสมด้วยสระประสมมีตัวสะกด ตามลำดับที่ที่จัดไว้ดังภาพ 5 และตามเงื่อนไขของเวลา

ในการเสนอในรอบเรียนค่าละ 5 วินาที และรอบสอบค่าละ 4 วินาที โดยวิธีเรียนแบบเรียน --
 สอบ กล่าวคือ ในรอบเรียน ผู้วิจัยจะฉายสไลด์ ภาพ - คำ ให้อ่านทีละหนึ่งคำพร้อมกับเสียงอ่าน
 คำนั้น แล้วให้นักเรียนอ่านตาม ในรอบสอบ ผู้วิจัยจะฉายสไลด์คำให้ดูทีละคำ โดยไม่มีเสียงอ่าน
 แต่ให้นักเรียนออกเสียงคำนั้นให้ถูกต้อง วิธีเรียนจะดำเนินไปเช่นนี้ จนกว่านักเรียนจะอ่านได้ถูก
 หมด จึงยุติการเรียนสไลด์คำแต่ละชุด

การให้คะแนน

คะแนนได้จากจำนวนครั้งการเรียน โดยนับจากครั้งแรกเรียนแรก จนถึงครั้งเรียน
 ที่อ่านผิดเป็นครั้งสุดท้าย ก่อนที่จะอ่านถูกต้องหมดเป็นจำนวน 3 ครั้งติดต่อกัน ให้คะแนนครั้งเรียน
 ละ 1 คะแนน

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1. หามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) (Freund 1984 :
40) ของคะแนนที่ได้จากกลุ่มทดลอง
2. วิเคราะห์ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนระหว่างบุคคล โดยใช้สูตร
 F_{\max} (Winer 1971 : 521)
3. วิเคราะห์ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนภายในบุคคล โดยใช้สูตร
 F_{\max} (Winer 1971 : 522)
4. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบแฟคตอเรียล $2 \times 2 \times 2$ โดยวิธีที่ระดับสอง
 ตัวแปรหลัง (Winer 1971 : 548)
5. หาความน่าจะเป็นของการอ่านคำถูก ในแต่ละครั้งการเรียน (ค่า C) (Kintsh
 1970 : 63) ในการอ่านคำแต่ละชุด

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ และนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่ ใช้จำนวนครั้งการเรียนรู้คำประสมสระเดี่ยว น้อยกว่า คำประสมสระประสม
2. นักเรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ และนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่ ใช้จำนวนครั้งการเรียนรู้คำไม่มีตัวสะกด น้อยกว่าคำมีตัวสะกด
3. นักเรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ ใช้จำนวนครั้งการเรียนรู้ น้อยกว่านักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่
4. มีกริยารวมระหว่างภาษาแม่กับคำประสมสระ
5. มีกริยารวมระหว่างภาษาแม่กับการมีตัวสะกด
6. มีกริยารวมระหว่างคำประสมสระกับการมีตัวสะกด
7. ไม่มีกริยารวมระหว่างภาษาแม่ คำประสมสระ และการมีตัวสะกด

ข้อเสนอแนะ

1. สำหรับการวิจัย

1.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของคำที่มีสระและการมีตัวสะกดต่างกัน ที่มีต่อการอ่านคำนี้ เฉพาะกับนักเรียนชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่อีก โดยศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่เรียนอยู่ในห้องเรียนเดียวกันกับนักเรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ และกลุ่มที่เรียนอยู่ในห้องเรียนที่มีแต่เฉพาะนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่เท่านั้น เพื่อศึกษาว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในห้องเรียนที่มีสภาพแวดล้อมของกลุ่มเพื่อนต่างกัน จะเรียนรู้การอ่านคำต่างกันด้วยหรือไม่

1.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้การอ่านคำใหม่ของนักเรียนที่พูดสองภาษา ในระดับชั้นต้น ๆ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบวิธีเรียนระหว่างการเรียนคำใหม่ โดยวิธีจำแนกหน่วยเสียง

และวิธีเสนอเป็นคำ ๆ เพื่อศึกษาว่าวิธีเรียนคำใหม่แบบใด ที่จะช่วยให้นักเรียนที่พูดสองภาษา เรียนรู้การอ่านคำได้เร็วกว่ากัน

1.3 ควรมีการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การอ่านคำ ของนักเรียนที่พูดสองภาษา ในระดับชั้นต้น ๆ กับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านตามเกณฑ์ หรือผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาอื่น ในระดับชั้นที่สูงขึ้น เพื่อศึกษาว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงในระยะต้น จะส่งผลต่อการเรียนรู้การอ่าน หรือการเรียนวิชาอื่น ในระดับชั้นที่สูงขึ้นด้วยหรือไม่

2. สำหรับการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะนี้เป็นข้อเสนอแนะที่อยู่ในขอบเขตการวิจัยครั้งนี้ คือ

2.1 ในการสอนอ่านคำใหม่ในระดับชั้นต้น ๆ ถ้าพิจารณาในด้านเสียงสระแล้ว ควรเริ่มสอนคำประเภทคำนามรูปธรรม (Concrete noun) ที่ประสมด้วยสระเสียงเดี่ยวก่อน แล้วจึงให้เรียนคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสมในลำดับต่อไป เพราะจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า คำที่ประสมด้วยสระประสมเรียนยากกว่า คำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว ดังนั้น จึงควรสอนคำที่ประสมด้วยสระที่ออกเสียงง่ายวก่อน เหตุผลที่ให้เริ่มสอนคำที่เป็นคำนามรูปธรรม (Concrete Noun) ทั้งนี้เพราะสามารถใช้รูปภาพอธิบายความหมาย (Semantic) ของคำได้ชัดเจนกว่า คำนามประเภทนามธรรม (Abstract Noun)

2.2 ถ้าพิจารณาในด้านตัวสะกด ควรเริ่มสอนคำที่ไม่มีพยัญชนะตัวสะกดก่อน แล้วจึงให้เรียนคำที่มีพยัญชนะตัวสะกดในลำดับต่อไป เพราะจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า คำที่มีพยัญชนะตัวสะกดเรียนยากกว่า คำที่ไม่มีพยัญชนะตัวสะกด ดังนั้น จึงควรสอนคำที่อ่านง่ายวก่อนให้ สอดคล้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้จากง่ายไปหายาก

2.3 ในการสอนอ่านคำใหม่ ไม่ว่าจะพิจารณาในด้านเสียงสระ หรือการสะกด ในระดับชั้นต้น ๆ สามารถสอนได้ไม่น้อยกว่าวันละ 7 คำ เพราะจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า คำต่าง ๆ ในแต่ละชุด ๆ ละ 7 คำ ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เด็กสามารถเรียนรู้การอ่านได้ในเวลาจำกัด จึงชี้ให้เห็นว่า ถ้าเลือกวิธีการเสนอให้เรียนคำใหม่ที่ถูกวิธี และสอดคล้องกับจิตวิทยาการ

เรียนรู้ของเด็กแล้ว ก็จะสามารถสอนคำใหม่ได้มากกว่าวันละ 7 คำ

2.4 ในการสอนคำใหม่ให้กับนักเรียนที่พูดภาษาแม่ต่างกัน ในระดับชั้นต้น ๆ ไม่ควรจัดสภาพการเรียนการสอนในสภาพการณ์เดียวกัน แม้ว่าจะได้จัดสภาพเตรียมความพร้อมให้เด็ก โดยเฉพาะเด็กสองภาษามานานแล้วก็ตาม เพราะเด็กที่เรียนภาษาที่สอง ยังไม่มีทักษะในการแยกความแตกต่างระหว่างภาษามากพอ ทำให้เรียนได้ช้ากว่า เมื่อเรียนร่วมกับเด็กที่พูดภาษาเดียว หรือเป็นเจ้าของภาษา ทั้งผลการวิจัยครั้งนี้ ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนที่พูดภาษาแม่ต่างกัน เรียนรู้การอ่านคำต่างกัน โดยนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่ และเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เรียนช้ากว่านักเรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่